De Moezel op standje eigenwijs

Mierzoete wijn, vakwerkhuizen, rustieke proefkelders en in optocht motorrijden door Cochem. Het kan allemaal nog. Maar wie goed kijkt, ziet aan de Moezel ook iets heel anders. Van topwijnen tot moderne architectuur. Met dank aan een nieuwe generatie wijnboeren met lef.

Tekst en foto's
Hans Avontuur

Matteo Longen maakte zijn eerste eigen wijn toen hij 17 jaar oud was. Op het familiedomein in Longuich. Zijn roepnaam is ontleend aan die van sterarchitect Matteo Thun uit Noord-Italië. En laat die nou ook de zogenaamde Winzerhäuschen op het domein Longen-Schlöder hebben ontworpen: kleine huisjes van natuursteen, naar het voorbeeld van de schuurtjes in de wijngaarden, maar dan alles strak, modern en comfortabel.

De vorm en sfeer van deze hotelkamer doen in niets denken aan de Moezelklassieker van balkenplafonds, krullerige rivierromantiek en het soort Gemütlichkeit dat over de datum is. 'Wij houden van kunst, architectuur en eigenheid,' zeggen Sabine en Markus Longen, de ouders van Matteo. 'Dat zo'n grote architect met ons aan de slag wilde gaan, was geweldig.'

De Moto Guzzi V100 Mandello S staat ongeduldig te wachten voor een lekkere rit door de streek. Met de focus deze keer niet op het water en de kastelen, maar op eigenwijze wijnboeren die de toekomst omarmen. Start de motoren dus. In de tweede versnelling de brug over en vanuit Mehring lekkere lussen rijden het dal uit. Op en af.

Bubbels

Hoewel we tijdens deze rit mikken op nu en modern, kun je gerust zijn. De wegen langs de Moezel, de leuke dorpen, de heerlijke bochten door het achterland blijven onveranderd. Op die manier is het spelen in de tweede en vooral derde versnelling gegarandeerd. Heerlijk met die dwarsgeplaatste V-twin door de krullen in het asfalt sturen. Door bos, weiland en over hellingen vol wijngaarden.

Eerder bezocht ik in het dorp Klüsserath het Weingut Kirsten Liebig dat gespecialiseerd is in bubbels. Zelden zo'n gedreven wijnmeneer getroffen als Maximilian Ferger, die het bedrijf leidt. Alle flessen bubbels kwamen op tafel en elke fles werd gepresenteerd alsof ik zojuist de Postcode Loterij had gewonnen. Voorjaar 2027 hoopt Kirsten Liebig een superhip proeflokaal aan de oever van de Moezel te kunnen openen.

In het hart van het dorp Klüsserath staat overigens nóg een mooi wijnhuis: F-J Regnery. De vinotheek is boven op de gewelven van de oude wijnkelder gebouwd, maar ademt enkel en alleen de toekomst. De buitenkant bestaat uit een samenspel van eikenhouten planken van zes meter hoog en zowel de binnen- als buitenkant heeft geen rechte hoeken. Alles organisch dus.

We zoeken Moezel-Modern, dus geen muffe wijnkelders.

① Pluk de dag!

② De broers Knebel combineren traditie met deze tijd.

③ VinoFORUM, toch even wat anders dan een wijnkelder.

④ Regenpak alvast maar pakken...

⑤ Stijl in het kwadraat, wijnhuisjes van toparchitect Matteo Thun en een Moto Guzzi van Giulio Rossi Paccani.

⑥ Strakke vinotheek in plaats van een muffe kelder.

Hoe anders was dat vroeger. Toen bestond het Moezeltoerisme uit bezoekers die met bus of rondvaartboot aanlegden in een dorp, aan de kade een van de vele wijnkelders bezochten (laag, donker, tikje vochtig) en eventueel nog wat langer bleven hangen bij een kegelbaan. Met uitbundig eten en drinken tot slot.

Innovatief stel

Hopla. Vanuit het dorp Piesport in een stuk of zes haarspeldbochten naar boven. Stukje panorama rijden. Om verderop de oevers van het water weer op te pakken naar Kesten (met strak vormgegeven wijndomein Ludger Veit), naar Lieser (eigentijdse wijnbar Weingut Thanisch) en topbestemming Bernkastel-Kues. Boven het dubbelstadje staat de ruïne van Burg Landshut. Ho, wacht even. We zouden toch geen kastelen... Deze wel dus. Omdat er tussen de eeuwenoude stenen een grote glaswand is geplaatst met droomuitzicht op stadje, rivier en wijngaarden.

Na een korte stop bij het kasteel volg ik een bergbeek landinwaarts. Het gaat over de snelweg en vervolgens via stuurasfalt terug richting het water. Daar zijn Traben-Trarbach en Kröv met zijn beroemde Kröver Nacktarsch, gevolgd door Lösnich. Aan de klassieke traditionele hoofdweg door het dorp staat het eigentijdse proeflokaal van Weingut Kiebel, met een innovatief stel aan het roer, de vierde generatie sinds opa Benedikt in 1909 zijn eerste wijnstokken plantte.

Een heerlijk traject met klim en afdaling brengt me in Reil terug aan het water. Alles is er Moezel. Maar dan op z'n Duits. Dus: Mosel Blick, Mosel Panorama, Mosel Hof, Mosel Romantik, Mosel Café, Mosel Terrasse... In Bremm word ik wakker gekust uit deze Moezeldroom. In een eigentijds proeflokaal, midden in het dorp, schenkt Angelina van Weingut Franzen flessen uit voor een korte proeverij. Alleen proeven, niet drinken, netjes uitspugen. Ik ben tenslotte op de motor.

Samen met haar man Kilian hebben ze het wijngoed van haar schoonouders op jonge leeftijd overgenomen. Vanwege een ongeval van vader was dat noodgedwongen. Ze waren beiden nog twintigers. 'In het begin dachten we in onze overmoed dat we alles anders moesten doen,' aldus Angelina. 'Maar onze voorgangers deden de dingen niet voor niets op hun manier. Die traditie combineren we nu met de techniek en kennis van vandaag.'

Kilian en Angelina zijn de vijfde generatie wijnmakers van wijndomein Franzen. Sinds ze in 2010 het bedrijf

① Matteo Longen maakte met 17 jaar zijn eerste eigen wijn.

② Bij Longen-Schloder tekenen kunstenaars de etiketten.

overnamen, hebben ze hun eigen koers bepaald. 'Wij zijn teruggegaan naar de kern van goede Riesling,' aldus Angelina. 'Licht, laag in alcohol, rijk aan frisse zuren. Ook op onze halfzoete wijn zijn we trots. Dat is geen slobberwijn.'

Niet saai

Terug op de Moto Guzzi V100 Mandello passeer ik de steilste wijngaard van Europa: de Bremmer Calmont. Als je vanaf de oevers van de Moezel naar de hellingen kijkt, vraag je je af waarom je daar in hemelsnaam wijn wil verbouwen. Alles kost er veel meer moeite dan elders. In het bewerken van zo'n extreme helling gaan soms wel tien keer zoveel uren zitten als in een normale wijngaard.
Even spelen met de motor die ook eigenwijs is. Op z'n Italiaans. Liever iets te veel uit de pas lopen dan de mode gedwee volgen. Zolang het maar niet saai is. Zo zijn de vleugels die bij een bepaalde snelheid vanuit de tank omhooggaan, vooral grappig. Veel extra windbescherming of stroomlijn bieden ze niet. Maar de dodehoekspiegels zijn dan weer wel prettig. Net als de rijmodi, die je met één knop direct kunt bedienen.
De Mandello wordt gezien als een kruising tussen een naked streetbike en een sportieve toermachine. Dat laatste snap ik meer dan het eerste. Ach, hoe dan ook, hij stuurt messcherp door de bochten langs en boven de rivier.
Bovendien is hij trouw aan die unieke Guzzi-eigenschap om met ferme klappen de bocht uit te komen. Beetje gas erbij, heerlijk rauw door korte en langgerekte bochten. En zonder te schakelen nog eens aan het gas hangen op het rechte stuk. Schakelen kan op deze S-versie overigens met een prima quickshifter.
Zodra je vanaf het hoogplateau de diepte van de Moezelvallei induikt, word je omarmd door dat typische landschap van druivenstokken. Het frisse groen, de rechthoekige vlakken en op de steilste hellingen een soort primitieve achtbanen die de boeren helpen met bijvoorbeeld het afvoeren van de oogst. Maar wie goed kijkt, ziet ook braakliggende stukken van wijnbouwers voor wie het werk niet meer loont. Dat komt onder meer door mislukte oogsten (extreem weer) en omdat er minder wijn wordt gedronken.
De energie en vindingrijkheid van vaak jonge wijnboeren is nodig om de Moezel als wijnstreek in leven te houden. Matteo Longen had het bij mijn eerste stop al gezegd: 'De nieuwe tijd vraagt van ons een andere manier van werken. Het is belangrijk om te blijven vernieuwen. Zo experimenteren wij met verschillende soorten houten vaten, andere druivensoorten en een premium rosé. Dat maakt het vak van wijnboer ook extra mooi en spannend.'

Geen slobberwijn

Buiten het dorp Ernst leg ik aan bij VinoFORUM. Binnen staan de vaten niet op de grond, maar hangen ze als stijliconen aan het plafond. Een route voert me daarna achterom naar Cochem met zijn bekende toverburcht boven het stadje. Het gaat een beetje omhoog en omlaag richting het eindschot van de toer.
Iets voor het dorp Winningen worden de hellingen met druivenstokken weer steil. In het dorp parkeer ik de V100 Mandello bij de Knebelbrüder, twee dertigers en de twaalfde (!) generatie wijnbouwers van de familie. Ze hebben het wijndomein enkele jaren geleden overgenomen. Alex doet de wijngaard, Chris de horeca. 'Wij zijn trots op wat onze ouders hebben opgebouwd, maar willen onze eigen handtekening zetten. Tijdens en na onze studie

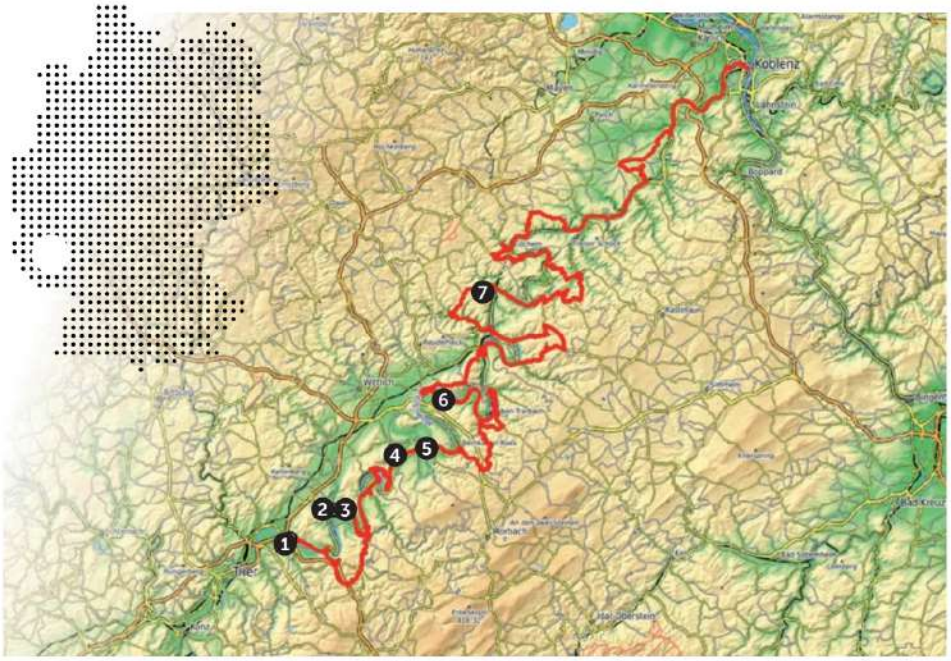

ROUTE

❶ Start ❷ Weingut Kirsten Liebig ❸ F-J Regnery ❹ Ludger Veit ❺ Weingut Thanisch ❻ Weingut Kiebel ❼ Weingut Franzen

Reisduur: 2 dagen, gereden route: 295 kilometer

https://riders.nu/r/mnvh
Na het invoeren van de URL in de adresregel van een webbrowser kom je op de pagina van RIDERS.nu. Daar kun je de route downloaden.

BLIJVEN SLAPEN

WeinKulturgut Longen-Schlöder
Wij sliepen in een zogenaamd Winzerhäuschen van wijndomein Longen-Schlöder. 's Avonds is het er lekker aanschuiven in het restaurant, waar het druk en gezellig is. Uiteraard de nodige flessen wijn op tafel. Bier? 'Dat heb ik niet, ik ben wijnboer', aldus eigenaar Markus. Goed en uitgebreid ontbijt. Bij mooi weer op het terras.
longen-schloeder.de

Meer informatie
visitmosel.de; germany.travel

wijnbouw hebben we gereisd en een eigen kijk op wijn gekregen. We weten wat we willen maken. Niet die slobberwijn van vroeger of de zware droge wijn van de periode daarna, maar lichte wijn, easy drinking, fris en vol karakter. Van nu.'
De Knebelbrüder zijn toekomstgericht, maar hebben daarbij ook oog voor het verleden. 'Ons erfgoed is onze rijkdom. Dat moeten we bewaken. Sommige wijnbergen zijn honderden jaren oud.' Die filosofie is ook terug te zien in de Gutsschänke, het restaurant dat in de weekenden open is. Klassieke elementen zoals de houten bar, de gewelven en de banken worden gecombineerd met strakke stoelen en eigentijdse borden, bestek en tafellinnen.
Ik start de Guzzi en verlaat Winningen voor het laatste stuk naar Koblenz. Wie nog geen genoeg heeft van moderne architectuur, kan nog een paar mooie eigentijdse gebouwen afvinken: de Hochschule uit 2009, de Maria Himmelfahrtkerk uit 1959 en het Forum Confluentes uit 2012. Het is wat draaien, keren en wringen door het stadsverkeer. Tot de oude stad me plots loslaat en ik aan het water sta.
Iets verderop stroomt de Moezel in de Rijn.

REISINFORMATIE

5 STOPS BIJ EIGENTIJDSE WIJNBOEREN

Franzen
Bekend om zijn uitstekende Rieslings. Proeflokaal in het dorp Bremm, gezellige wijnbar Emmi's (ook alcoholvrij sappen) aan de Moezel. Appartementen te huur. weingut-franzen.de

Knebelbrüder
In het hart van het dorp Winningen. Proeflokaal met Gutsschänke, een restaurant dat in het weekend open is. knebelbrueder.de; gutsschaenke-knebel.de

Kirsten-Liebig
Innovatief wijnhuis in Klüsserath met focus op sekt van verschillende druivensoorten. Je kunt proeverijen boeken van anderhalf uur. Met wat geluk schuif je aan bij oenoloog Maximilian Ferger die elke fles sekt aanprijst als het nieuwste wereldwonder. kirsten-liebieg.de

F-J Regnery
Nog een stop in Klüsserath. Met een prachtig vormgegeven vinotheek met enkel ronde vormen. Wijndomein met oorsprong in de 17de eeuw, gelegen aan de voet van de hellingen van de Klüsserather Bruderschaft. weingut-regnery.de

Kiebel
Wijndomein uit 1909 met restaurant, gastenkamers en strak vormgegeven vinotheek in het dorp Lösnich. De druiven komen van wijnbergen in onder meer Erden, Lösnich, Kinheim en Kröv. weingut-kiebel.de